

Jedan sam od sretnih studenata koji su u toku svog školovanja uspjeli otići na čak dvije razmjene studenata. Prvi program razmjene studenata sam dobila na trećoj godini i bio je u Valensiji u Španiji. Iskustvo je bilo zaista nevjerovatno. Upoznala sam pregršt ljudi kako sa Balkana, tako i širom svijeta. Imala sam mogućnost da vidim spomenike i građevine o kojim sam čitav život slušala, kao što je npr Alhambra u Granadi. Stipendija koju sam primala mi je bila i više nego dovoljna za divan život tih nepunih 6 mjeseci, a isto tako i za razna putovanja. Drugi program razmjene sam dobila na četvrtoj godini bio je u Mariboru u Sloveniji. Vrijeme odlaska na razmjenu je bilo nesretno zbog toga što je pandemija krenula u tom periodu. Sva predavanja i većina ispita su bila online skoro cijeli semestar, zabrane kretanja i druženja su bile uvedene u čitavom svijetu pa tako i u Sloveniji međutim to me ipak nije puno spriječilo da najbolje iskoristim vrijeme koje mi je dato. Uživala sam u prirodi kako u Mariboru, tako i u Ljubljani. Cimeri koje sam imala u domu su bili stvarno divni te se i danas čujem s njima. Pred kraj razmjene vlada Slovenije je polako počela popuštati s nekim mjerama pa smo dobili priliku da ipak malo više istražimo grad i njegovu okolinu.

Stipendija koju smo primali kao studenti na razmjeni nam je bila i više nego dovoljna za život, provod, ali i za neku malu ušteđevinu koju bi trošili kad bi se vratili nazad u BiH tako da se oko novca nismo zapravo toliko morali ni brinuti te smo mogli uživati koliko god smo svi htjeli. Iskustvo koje sam stekla na obe razmjene je nešto nezamjenjivo i nešto što preporučujem svim studentima kako našeg tako i svih ostalih univerziteta u državi ali u cijelom svijetu. Ako imate priliku, ne propuštajte je jer je to nešto zaista neopisivo i nezamjenjivo.